

Faktabladet har tagits fram i samarbete med rådet för notarier i EU (CNUE).

1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?

a) Testamenten: Ett testamente är giltigt om det har upprättats i en form som bestäms i den slovenska arvslagen och under de förutsättningar som beskrivs i den lagen.

Arvslagen erkänner följande typer av testamenten: holografiskt testamente, testamente undertecknat i närvaro av vittnen, domstolstestamente, muntligt testamente, testamente upprättat utomlands, testamente upprättat på ett slovenskt fartyg, testamente upprättat under undantags- eller krigstillstånd, och internationellt testamente.

Arvslagen innehåller följande krav på testamentets form:

Ett **holografiskt testamente** är giltigt om testatorn själv har skrivit och undertecknat testamentet (artikel 63.1 i arvslagen).

Ett **testamente undertecknat i vittnens närvaro** upprättas av en läs- och skrivkundig testator. Inför två vittnen undertecknar han eller hon egenhändigt ett testamente som någon annan skrivit för testatorns räkning, och förklarar inför vittnena att det är hans eller hennes testamente. Vittnena undertecknar testamentet i en efterskrift, där det anges att de undertecknar testamentet som vittnen och att deras underskrift i sig inte gör testamentet giltigt (artikel 64 i arvslagen).

Ett **domstolstestamente** upprättas på testatorns begäran av domaren för en behörig domstol, som först fastställer testatorns identitet. Testatorn läser igenom och undertecknar testamentet, och domaren bekräftar genom en anteckning på testamentet att testatorn har läst igenom och undertecknat testamentet i domarens närvaro. Om testatorn inte är läskunnig eller inte kan läsa det testamente som domaren har upprättat, läser domaren upp det för testatorn i närvaro av två vittnen. Inför samma vittnen förklarar testatorn sedan att det är hans eller hennes testamente och undertecknar det med sin namnteckning eller sitt bomärke. Vittnena undertecknar sedan testamentet (artiklarna 65 och 66 i arvslagen).

Ett **testamente upprättat utomlands** kan upprättas utomlands för en slovensk medborgares räkning. Det lyder under samma bestämmelser som ett domstolstestamente, men upprättas av en konsulär representant eller en diplomatisk representant för Republiken Slovenien som arbetar med konsulära ärenden (artikel 69 i arvslagen).

Befälhavaren på ett fartyg kan **upprätta ett testamente på ett slovenskt fartyg** enligt samma bestämmelser som gäller för upprättande av ett domstolstestamente. Testamentets giltighet upphör 30 dagar efter att testatorn har återvänt till Slovenien (artikel 70 i arvslagen).

Testamente upprättat under undantags- eller krigstillstånd: Ett sådant testamente kan upprättas för militär personal under undantags- eller krigstillstånd av, eller i närvaro av, befälhavaren för ett kompani eller motsvarande, eller befälhavaren för en högre enhet. Samma regler som för domstolstestamenten gäller. Testamentet upphör att vara giltigt 60 dagar efter att undantags- eller krigstillståndet har upphört om testatorns militärtjänst avslutas före eller efter detta, eller 30 dagar efter att testatorns militärtjänstgöring har avslutats (artikel 71 i arvslagen).

Ett **internationellt testamente** måste upprättas skriftligen. Det finns inget krav på att testatorn egenhändigt ska skriva testamentet, och det kan vara skrivet på vilket språk som helst, för hand eller på något annat sätt. Domaren vid en behörig domstol kan upprätta ett internationellt testamente på begäran av en testator. För en slovensk medborgare utomlands kan ett testamente upprättas av en sådan diplomatisk eller konsulär representant som avses i artikel 69 i arvslagen (nedan kallad *behörig person*). Testatorn måste i närvaro av två vittnen och den behöriga personen förklara att handlingen är hans eller hennes testamente och att testatorn känner till vad det innehåller, samt underteckna testamentet. Om testamentet redan är undertecknat måste testatorn bekräfta att det är hans eller hennes namnteckning. Om testatorn inte kan underteckna testamentet informerar han eller hon den behöriga personen om anledningen. Den behöriga personen noterar detta i testamentet. Testatorn kan också begära att en annan person undertecknar testamentet på hans eller hennes vägnar. I testatorns närvaro undertecknar vittnena och den behöriga personen testamentet i en efterskrift som förklarar att de har undertecknat testamentet i egenskap av vittnen eller behörig person (artikel 71a i arvslagen). Lagen anger ytterligare detaljer om vem som kan agera vittne till ett internationellt testamente (artikel 71b), vilka underskrifter och datum som anges på ett internationellt testamente (artikel 71c), förvaring av ett internationellt testamente (artikel 71d), upphävande av ett internationellt testamente (artikel 71e), bekräftelse av ett internationellt testamente (artikel 71e), bekräftelse att ett internationellt testamente är giltigt (artikel 71f), och giltighet i fråga om underskrifternas form och formkraven för underskrifter (artikel 71g).

Muntligt testamente: En testator kan upprätta ett muntligt testamente endast om det finns särskilda omständigheter som hindrar honom eller henne från att upprätta ett skriftligt testamente. Detta görs genom att testatorn muntligen och under ed bekräftar sitt testamente inför två vittnen. Ett muntligt testamente upphör att gälla 30 dagar efter det att de särskilda omständigheter som rådde vid det tillfälle då det upprättades har upphört (artikel 72 i arvslagen). Lagen anger ytterligare detaljer om vem som kan agera vittne till ett muntligt testamente (artikel 73 i arvslagen), vilka vittnenas skyldigheter är (artikel 74 i arvslagen), otillbörligt förordnande i ett muntligt testamente (artikel 75 i arvslagen), tidsgräns för när ett testamente kan ogiltigförklaras (artikel 76 i arvslagen) och bevis för att ett testamente existerar (artikel 77 i arvslagen).

Lagen om notarier tillåter även notarietestamenten. Dessa är testamenten som har upprättats av en notarie i form av en notariehandling efter anvisningar från testatorn, eller testamenten som testatorn har skrivit och därefter lämnat in till en notarie för bestyrkande. Ett notarietestamente har samma rättsverkan som ett domstolstestamente (artikel 46.1 i lagen om notarier).

Utöver ovanstående formella krav måste den som upprättar ett testamente också ha befogenhet att upprätta ett testamente för att det ska vara giltigt. Enligt arvslagen kan ett testamente upprättas av var och en som har omdömesförmåga och har uppnått 15 års ålder (artikel 59.1 i arvslagen). Om en testator upprättar ett testamente under hot, tvång eller bedrägliga omständigheter, eller av misstag, är testamentet inte giltigt eftersom det inte återspeglar testatorns rätta och sanna vilja (artikel 60.1 i arvslagen).

b) Gemensamt testamente: I arvslagen nämns inte gemensamt testamente, och eftersom det inte är någon av de typer av testamenten som lagen tillåter måste ett sådant testamente betraktas som ogiltigt enligt artikel 62 i arvslagen. Enligt rättspraxis betraktas emellertid bara testamenten som ogiltiga om två

personer, vanligtvis makar, förordnar varandra till arvtagare (det beror sannolikt på att den här typen av testamente påminner om arvsavtal, som är förbjudna enligt artikel 103 i arvslagen). Testamenten som upprättas av två personer till förmån för en tredje betraktas enligt rättspraxis inte som ogiltiga (se Prof. K. Zupančič och Prof. V. Žnidaršič Skubic, *Dedno pravo* (Arvsrätt), *Uradni list*, 2009, s. 127–128).

c) Arvsavtal: Enligt arvslagen är arvsavtal där en person efterlämnar hela eller delar av sin kvarlåtenskap till medundertecknaren eller till en annan person ogiltiga (artikel 103 i arvslagen). På liknande sätt är också avtal om förväntade arv eller legat (artikel 104 i arvslagen) och om innehåll i testamenten (artikel 105 i arvslagen) ogiltiga enligt denna lag.

2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?

Nej. Lagen innehåller inga bestämmelser om något särskilt bestyrkande av testamenten.

3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?

Ja. Laglotsberättigade arvingar har rätt till en andel av kvarlåtenskapen som testatorn inte får förordna om (artikel 26.1 i arvslagen). Denna andel av kvarlåtenskapen kallas laglott. Laglotsberättigade arvingar är den avlidna personens avkomlingar, adoptivbarn och deras avkomlingar, föräldrar och make. Eftersom de bestämmelser i arvslagen som reglerar makars rättigheter, skyldigheter, begränsningar och ställning i samma utsträckning gäller för en man och en kvinna som har haft ett långvarigt förhållande utan att vara gifta, kan dessa bli laglotsberättigade arvingar till varandra, men bara om äktenskapshinder saknas. Detsamma gäller ogifta eller gifta par av samma kön (två män eller två kvinnor som har eller inte har ingått registrerat partnerskap). Far- och morföräldrar och syskon är endast laglotsberättigade om de permanent saknar arbetsförmåga och inte har de medel som krävs för sitt uppehälle. De personerna som anges ovan är laglotsberättigade om de har rätt att ärva enligt den arvsordning som bestäms i arvslagen (artikel 25 i arvslagen).

4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?

Om så är fallet sker arvet på det sätt som lagen föreskriver: den avlidnes (arvlåtarens) kvarlåtenskap ärvas av hans eller hennes avkomlingar, adoptivbarn och deras avkomlingar, make/maka, föräldrar, adoptivföräldrar och dennes släktingar, syskon och deras avkomlingar, och far- och morföräldrar och deras avkomlingar. En man och kvinna som haft ett långvarigt förhållande utan att ha varit gifta kan ärva varandra som makar, men bara om det inte finns något skäl till att ett äktenskap mellan dem skulle ha varit ogiltigt. Detsamma gäller ogifta eller gifta par av samma kön, dvs. två män eller två kvinnor som lever i ett oregistrerat eller registrerat parförhållande (nedan kallat registrerat partnerskap (*partnerska zveza*)). Dessa personer ärver enligt en arvsordning där arvingar i en närmare arvsklass utesluter arvingar från en mer avlägsen arvsklass från att ärva (artikel 10 i arvslagen).

Första arvsklassen:

Arvlåtarens avkomlingar och make, samt partner i ett samboförhållande och partner i ett registrerat partnerskap ingår i den första arvsklassen och ärver lika delar av kvarlåtenskapen före alla andra arvtagare (artikel 11 i arvslagen).

Om en arvinge har avlidit före arvlåtaren övergår arvslotten enligt den s.k. *per stirpes*-fördelningen till arvingens barn (arvlåtarens barnbarn) och delas lika mellan dem. Om ett barnbarn avlider före arvlåtaren går arvslotten över till barnbarnets barn (arvlåtarens barnbarnsbarn) och delas lika mellan dem. Detta fortsätter i ordning ner till den sista av arvlåtarens avkomlingar (artikel 12 i arvslagen).

Om arvlåtarens make, partner i ett samboförhållande eller partner i ett registrerat partnerskap saknar medel för sitt uppehälle och ärver tillsammans med de övriga arvingarna i den första arvsklassen, kan en domstol på parternas begäran besluta att maken, partnern i ett samboförhållande eller partnern i ett registrerat partnerskap också ska ärva en del av den kvarlåtenskap som enligt lag skulle ärvas av makens medarvingar. Maken, partnern i ett samboförhållande eller partnern i ett registrerat partnerskap kan begära en ökning av sin arvslott på bekostnad av samtliga eller enskilda medarvingars arvslotter. Domstolen kan besluta att maken, partnern i ett samboförhållande eller partnern i ett registrerat partnerskap ska ärva hela kvarlåtenskapen om värdet av kvarlåtenskapen är så litet att maken skulle få utstå umbäranden om kvarlåtenskapen delades upp (artikel 13.1 i arvslagen).

Om andra arvingar i den första arvsklassen som saknar medel för sitt uppehälle ärver tillsammans med den avlidna personens make, partner i ett samboförhållande eller partner i ett registrerat partnerskap, kan en domstol på arvingarnas begäran besluta att de också ska ärva en del av den kvarlåtenskap som enligt lag skulle ärvas av maken, partnern i ett samboförhållande eller partnern i ett registrerat partnerskap. Alla eller enskilda medarvingar kan begära en ökning av sina arvslotter på bekostnad av den arvslott som tillkommer maken, partnern i ett samboförhållande eller partnern i ett registrerat partnerskap (artikel 13.2 i arvslagen).

Enskilda medarvingar som saknar medel för sitt uppehälle kan också begära en ökning av sina arvslotter på bekostnad av de andra medarvingarna (artikel 13.3 i arvslagen).

Domstolen kan besluta att alla eller enskilda arvingar ska ärva hela kvarlåtenskapen om värdet är så litet att de skulle få utstå umbäranden om den delades upp (artikel 13.4 i arvslagen).

I sitt beslut om ovanstående fall av begäran om ökning eller minskning av arvslotter tar domstolen vederbörlig hänsyn till alla omständigheter i fallet, i synnerhet till arvingarnas ekonomiska förhållanden och möjlighet att skaffa sig inkomster, och till kvarlåtenskapens värde (artikel 13.5 i arvslagen).

Andra arvsklassen:

I den andra arvsklassen ärvas kvarlåtenskapen efter en arvlåtare som saknar avkomlingar av hans eller hennes föräldrar och make, partner i ett samboförhållande eller partner i ett registrerat partnerskap. Arvlåtarens föräldrar ärver lika delar av halva kvarlåtenskapen, och maken, partnern i ett samboförhållande eller partnern i ett registrerat partnerskap ärver den andra halvan. Om arvlåtaren saknar efterlevande make, partner i ett samboförhållande eller partner i ett registrerat partnerskap ärver arvlåtarens föräldrar lika delar av hela kvarlåtenskapen (artikel 14 i arvslagen).

Om någon av arvlåtarens föräldrar har avlidit före arvlåtaren övergår arvslotten enligt den s.k. *per stirpes*-fördelningen till den förälderns barn (dvs. arvlåtarens syskon), barnbarn, barnbarnsbarn och efterföljande avkomlingar, i enlighet med de bestämmelser som gäller i de fall barn och andra avkomlingar ärver en arvlåtarens kvarlåtenskap (artikel 15.1 i arvslagen).

Om arvlåtarens båda föräldrar har avlidit före arvlåtaren övergår deras arvslotter till deras avkomlingar: faderns arvslott till hans avkomlingar och moderns arvslott till hennes avkomlingar. I samtliga fall ärver arvlåtarens halvsyskon på faderns sida lika delar av faderns arvslott, och halvsyskonen på moderns sida lika delar av moderns arvslott. Hellsyskon ärver lika delar av faderns arvslott som halvsyskonen på faderns sida, och lika delar av moderns arvslott som halvsyskonen på moderns sida (artikel 15.2 och 15.3 i arvslagen).

Om någon av arvlåtarens föräldrar har avlidit före arvlåtaren och inte efterlämnat några avkomlingar, ärvas förälderns arvslott av den andra föräldern. Om den andra föräldern också avlider före arvlåtaren ärver den förälderns avkomlingar de arvslotter som skulle gått till någon av föräldrarna (artikel 15 i arvslagen).

Om båda föräldrarna har avlidit före arvlåtaren och båda saknar avkomlingar, ärvas hela kvarlåtenskapen av den avlidna personens efterlevande make, partner i ett samboförhållande eller partner i ett registrerat partnerskap (artiklarna 16 och 17 i arvslagen).

Tredje arvsklassen:

Om det inte finns någon som kan ärva i den första eller andra arvsklassen kommer tredje arvsklassen i fråga.

I den tredje arvsklassen ärver far- och morföräldrarna kvarlåtenskapen efter en arvlåtare som inte efterlämnat några avkomlingar eller föräldrar, vilka i sin tur inte efterlämnat några avkomlingar eller makar, partner i ett samboförhållande eller partner i ett registrerat partnerskap. Halva kvarlåtenskapen ärvas av farföräldrarna och halva av morföräldrarna (artikel 18 i arvslagen).

Farfadern och farmodern ärver lika delar av farföräldrarnas andel av kvarlåtenskapen, och morfadern och mormodern lika delar av morföräldrarnas andel av kvarlåtenskapen. Om någon av arvlåtarens far- eller morföräldrar har avlidit före arvlåtaren övergår arvslotten till far- eller morföräldrarnas barn, barnbarn och efterföljande avkomlingar, i enlighet med de bestämmelser som gäller i de fall barn och andra avkomlingar ärver en arvlåtarens kvarlåtenskap. De bestämmelser som reglerar hur arvlåtarens föräldrar och deras avkomlingar ärver (artikel 19 i arvslagen) gäller även för farföräldrarnas och deras avkomlingars arvsrätt och för morföräldrarnas och deras avkomlingars arvsrätt.

Om båda farföräldrarna har avlidit före arvlåtaren och saknar avkomlingar övergår deras arvslotter till morföräldrarna och deras barn, barnbarn och efterföljande avkomlingar, och om båda morföräldrarna har avlidit före arvlåtaren och saknar avkomlingar övergår deras arvslotter till farföräldrarna och deras barn, barnbarn och efterföljande avkomlingar, i enlighet med artikel 19 i arvslagen (artikel 20 i arvslagen).

5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller

5.1 arvsrättsliga frågor?

Testamentsangelägenheter hanteras av domstolarna i Slovenien, där de lokala domstolarna (*okrajno sodišče*) har materiell behörighet i dessa frågor.

5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?

Domstolen som en del av en boutredning.

5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?

Domstolen som en del av en boutredning.

5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?

Domstolen som en del av en boutredning.

6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleddes av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).

När en person avlider eller har dödförklarats skickas dödsbeviset till arvsdomstolen inom 30 dagar av den registrator som ansvarar för att registrera dödsfallet i dödsregistret (artikel 179.1 i arvslagen).

Domstolen inleder förfarandet på eget initiativ när den mottar dödsbeviset.

Om den avlidna personen enligt dödsbeviset saknar kvarlåtenskap beslutar arvsdomstolen att inte hålla någon boutredning. Domstolen fattar samma beslut om den avlidna personen bara har efterlämnat lös egendom och inga av de arvsberättigade personerna begär en förhandling (artikel 203.1 och 203.2 i arvslagen). I alla andra fall beslutar domstolen att hålla en boutredning. Under boutredningen fastställer domstolen vilka som är den avlidna personens arvtagare, vilken egendom som ingår i kvarlåtenskapen och vilka rättigheter rörande denna som ska övergå till arvtagarna, testamentstagarna och övriga personer (artikel 162 i arvslagen).

En boutredning är till sin natur ett utomrättsligt förfarande. Om parterna är oense om några av de omständigheter som deras rättigheter grundar sig på skjuter domstolen upp boutredningen och hänvisar parterna till en civilprocess eller ett administrativt förfarande (artikel 210.1 i arvslagen).

När domstolen beslutar vilka personer som har rätt till kvarlåtenskapen förklarar den dem som arvtagare i enlighet med ett beslut om arv (artikel 214.1 i arvslagen). Beslutet om arv meddelas till alla arvtagare och testamentstagare, liksom till de personer som har framställt fordringar på kvarlåtenskapen under förfarandets gång (artikel 215.1 i arvslagen).

Domstolen beslutar om att vederbörliga uppgifter ska registreras i fastighetsregistret när beslutet om arv har vunnit laga kraft.

Var och en av arvtagarna kan begära att kvarlåtenskapen ska delas upp vid den tidpunkt han eller hon önskar, dock inte om eventuella tidsvillkor inte är uppfyllda. Denna rätt har ingen preskriptionstid. Ett avtal där en arvtagare avsäger sig rätten att begära att kvarlåtenskapen ska delas upp är ogiltigt, liksom varje bestämmelse i ett testamente som förbjuder eller begränsar en sådan uppdelning (artikel 144 i arvslagen). Arvslagen innehåller inga bestämmelser om hur uppdelningen av kvarlåtenskapen ska genomföras. Detta regleras i stället i förmögenhetslagen (*Stvarnopravni zakonik – SPZ*) som en del av bestämmelserna om fördelning av gemensam egendom. Detta betyder att kvarlåtenskapen är medarvingarnas gemensamma egendom. Medarvingarna kan efter överenskommelse besluta hur kvarlåtenskapen ska fördelas. Om de inte kan komma överens beslutar domstolen i ett utomrättsligt förfarande på vilket sätt kvarlåtenskapen ska delas upp. Om alla arvingarna under boutredningens gång enas om att kvarlåtenskapen ska delas upp och hur detta ska ske, hänvisar domstolen till denna överenskommelse i sitt beslut om arv (artikel 214.3 i arvslagen).

7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?

Enligt arvslagen övergår arvlåtarens kvarlåtenskap till arvtagarna i kraft av själva lagen (*ipso jure*) vid tidpunkten för dödsfallet (artikel 132 i arvslagen). Även en testamentstagare tillträder sitt arv vid tidpunkten för dödsfallet, såvida arvet inte är underställt vissa villkor eller knutet till en viss tidsperiod.

Om så är fallet får testamentstagaren sitt arv när villkoret är uppfyllt eller tidsperioden har förflutit. Tillträdet till ett arv innebär att testamentstagaren kan begära att villkoret för arvet ska uppfyllas. De allmänna bestämmelserna i SPZ gäller för överlåtelse av äganderätt till testamentstagaren.

8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?

Ja. Ansvaret är emellertid begränsat. En arvtagare är ansvarig för arvlåtarens skulder upp till värdet av de efterlämnade tillgångarna. Finns det fler än en arvtagare är de solidariskt ansvariga för arvlåtarens skulder, dvs. var och en upp till värdet av hans eller hennes respektive andel av kvarlåtenskapen, oavsett om kvarlåtenskapen redan har fördelats. Vad gäller fördelningen mellan arvtagarna betalar de skulderna i förhållande till sina respektive andelar av kvarlåtenskapen, såvida inte annat föreskrivs i testamentet (artikel 142 i arvslagen).

En arvtagare som har av sagt sig sin andel av kvarlåtenskapen är inte ansvarig för arvlåtarens skulder (artikel 142.2 i arvslagen).

9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?

Inskrivningsdomstolen beslutar om en egendom kan registreras utifrån handlingar som bevisar att det finns en laglig grund för en överlåtelse av rättigheten som ska registreras, under förutsättning att andra villkor som bestäms i lag har uppfyllts.

Grunden för registreringen av fast egendom vid arv är att ett lagakraftvunnet beslut om arv har fattats under boutredningens gång (artikel 40.1.6 i fastighetsregistreringslagen, ZZK-1). Inskrivningsdomstolen beslutar på eget initiativ utifrån ett lagakraftvunnet beslut om arv att en arvtagares äganderätt ska registreras i fastighetsregistret.

9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?

Det är inte obligatoriskt att utse en förvaltare av kvarlåtenskapen.

I princip förvaltar arvtagarna kvarlåtenskapen och förfogar över den gemensamt tills den har fördelats. En särskild förvaltare av kvarlåtenskapen kan utses om alla arvtagare är överens. Om arvtagarna inte kan komma överens om förvaltningen av kvarlåtenskapen utser domstolen en förvaltare på begäran av någon av arvtagarna. Han eller hon förvaltar kvarlåtenskapen åt alla arvtagarna eller beslutar vilka delar av kvarlåtenskapen de olika arvtagarna själva ska förvalta (artikel 145 i arvslagen).

En testator kan i sitt testamente utse en eller flera personer till testamentsexekutor (artikel 95.1 i arvslagen). Testamentsexekutorn förvaltar bland annat kvarlåtenskapen (artikel 96.1 i arvslagen).

9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?

En testator kan i sitt testamente utse en eller flera personer till testamentsexekutor (artikel 95.1 i arvslagen). Om testatorn inte har bestämt annat är testamentsexekutors plikter i synnerhet att utöva god omsorg om kvarlåtenskapen som han eller hon förvaltar, sköta betalningen av skulder och legat, och framförallt att verkställa testamentet på det sätt som testatorn önskade (artikel 96.1 i arvslagen). Om ingen testamentsexekutor har utsetts kan arvtagare som gemensamt förvaltar kvarlåtenskapen tills den fördelas mellan dem utse en särskild förvaltare av kvarlåtenskapen. Om arvtagarna inte kan komma överens om förvaltningen av kvarlåtenskapen utser domstolen en förvaltare på begäran av någon av arvtagarna. Han eller hon förvaltar kvarlåtenskapen åt alla arvtagarna eller beslutar vilka delar av kvarlåtenskapen de olika arvtagarna själva ska förvalta (artikel 145 i arvslagen).

9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?

Om testatorn har utsett en testamentsexekutor i sitt testamente bestämmer testamentet även vilka plikter denne har.

Om testatorn inte har bestämt annat gäller enligt lag följande (artikel 96.1 i arvslagen):

Testamentsexekutorn måste utöva god omsorg om kvarlåtenskapen. I synnerhet måste han eller hon hantera eventuella försäkringsfrågor, inventera och värdera kvarlåtenskapen (artikel 184 i arvslagen) och bevara specificerad lös egendom (artiklarna 190 och 191 i arvslagen).

Testamentsexekutorn måste förvalta kvarlåtenskapen, där normal förvaltning också inbegriper förfogande över enskilda delar av kvarlåtenskapen. Under den period då testamentsexekutorn utför denna uppgift ska han eller hon utestänga arvtagarna från förvaltningen av kvarlåtenskapen och från förfogande över enskilda delar av kvarlåtenskapen.

Testamentsexekutorn måste säkerställa att testators skulder avvecklas och att villkoren för eventuella legat uppfylls och skyldigheter fullgörs.

Testamentsexekutorn måste i allmänhet försäkra sig om att testamentet verkställs så som testatorn har önskat (se Prof. K. Zupančič och Prof. V. Žnidaršič Skubic, *Dedno pravo* (Arvsrätt), *Uradni list*, 2009, s. 170–171).

Om det finns fler än en testamentsexekutor utför de gemensamt de plikter som har anförtrotts dem, såvida testatorn inte har bestämt annat (artikel 96.2 i arvslagen). En testamentsexekutor måste inkomma med en rapport om sitt arbete till domstolen, eftersom han eller hon har rätt till ersättning för sina utlägg och för sitt besvär. Ersättningen betalas från den disponibla delen av kvarlåtenskapen efter beslut av domstolen (artikel 97 i arvslagen).

Om ingen testamentsexekutor har utsetts kan de arvtagare som gemensamt förvaltar kvarlåtenskapen tills den fördelas mellan dem utse en särskild förvaltare av kvarlåtenskapen. Om arvtagarna inte kan komma överens om förvaltningen av kvarlåtenskapen utser domstolen en förvaltare på begäran av någon av arvtagarna. Han eller hon förvaltar kvarlåtenskapen åt alla arvtagarna eller beslutar vilka delar av kvarlåtenskapen de olika arvtagarna själva ska förvalta (artikel 145 i arvslagen).

10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsområde för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

Domstolen fattar i slutet av boutredningen ett beslut om arv som är ett domstolsbeslut i sakfrågan. Beslutet fastställer kvarlåtenskapens omfattning, tillkännager arvingarna och testamentstagarna, liksom övriga personer med rätt till en andel i kvarlåtenskapen. Enligt arvslagen måste beslutet om arv innehålla följande uppgifter (artikel 214.2):

Arvlåtarens för- och efternamn (liksom eventuella tidigare efternamn) och namnet på hans eller hennes far, arvlåtarens yrke, födelsedatum och nationalitet. Om arvlåtaren är en gift kvinna ska även hennes namn som ogift anges.

Uppgift om fast egendom, med information från fastighetsregistret, och uppgift om lös egendom med en hänvisning till bouppteckningen.

Arvtagarens för- och efternamn, yrke och bostadsort, släktskapet mellan arvtagaren och arvlåtaren, om arvtagaren ärver som laglotsberättigad arvtagare eller som testamentstagare, och, om det finns flera arvtagare, deras respektive andelar i kvarlåtenskapen.

Uppgift om huruvida förfarandet för att fastställa en arvtagare har skjutits upp.

Uppgift om huruvida en arvtagares rättigheter har skjutits upp på grund av tidsvillkor eller på grund av att vissa villkor inte har uppfyllts, är beroende av ett resolutivt villkor eller en uppgift som kan anses utgöra ett resolutivt villkor, eller begränsas av nyttjanderätt och vem som har nyttjanderätten.

För- och efternamn, yrke och bostadsort för personer som har rätt till legat, nyttjanderätt eller annan rätt som följer av kvarlåtenskapen samt en detaljerad beskrivning av denna rättighet.

Den här webbsidan hör till portalen [Ditt Europa](#).

Du får gärna lämna synpunkter på innehållet

This webpage is part of an EU quality network

Senaste uppdatering: 16/12/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.